

ZLATI ČLOVEK
S SREBRNOGA

BREJGA

STR. 2

EŠKE DOSTA

KAJ ZNAMO

STR. 6

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 28. februarja 2008 ☀ Leto XVIII, št. 9

DOBRA IDEJA, STERO TRBEJ REALIZIRATI

Vsikiš narod vej, ka če ščé kama naprej priti, mora dobre šaule meti, dobre vzgojno-izobraževalne ustanove (nevelési-oktatási intézményeket), vej pa mlajši od vrtca pa vse do srednje šaule vekši tau svojoga žitka preživijo tam. Zatok je pa nej vseedno, kakšni so naši vrtci, kakšne so šaule, steri bi mogli poniditi mlajšom najmenje tisto, ka majo doma, ali celau več.

Šaule gorderžati na Madžarskom – tak naše porabske šaule tó, gde se mlajši včijo slovenski – je naloga Vogrskoga rosaga, steri tau nalogo opravlja prejk samouprav (önkormányzatok). Vsi dobro vejmo, ka porabske šaule že več lejt majo velke probleme s svojimi proračuni (költségvetés), na šaulaj je vsakšo leto menje mlajšov, tak pa majo pejneze rejsan samo na tisto, ka je najbolje potrebno. Pa ranč tak je tau v vrtcaj tó.

Že več lejt pa pri tejm, ka bi porabski slovenski mlajši meli po vrtcaj pa šaulaj malo baukše pogoje (feltételek), pomaga Slovenija prejk Zavoda za šolstvo (Pedagógiai Intézet), najbolje prejk njine sodelavke mag. Valerije Perger, stero v Porabji vsi samo tak poznajo, ka »lektorca Valerija«. 2007. leta je pocerala za naše vrtce na Goronjom Seniki, Dolenjom Seniki, Saka-lovcaj, Slovenski vesi, Monoštri pa Števanovcaj, za šaule na Gorenjom Seniki, v Števanovcaj pa v Varaši 63 gezero eurov, tau je skurok 16 milijonov forintov. Ona se vsikšo leto skrbi za tau, naj školnicke pa mlajši majo najnovjše knjige, literaturo, novine, ka njim trbej pri vče-

Senički prvošolčki so se razveselili nauve opreme

njej slovenskoga gezika. Gda sam za božične svetke vidla, kakšne velke küpe špile, knjig, športni rekvizitov pripravla za vsakši vrtec, mi je včasim tau na pamet prišlo, ka ne vejmo, če so na Vogrskom spoj ešče kakšni vrtci, steri dobijo telko dara za svetke. (Samo v oklepaji, ena od naši vzgojiteljic mi je pravla, ka so srečni, če za svetke majo 20 gezero forintov, tau je 80 eurov, pa leko mlajšom kakšne nauve špile küpijo.) Iz tej pejneze se plačajo seminarje za slovenske školnicke pa lerance v Sloveniji pa doma v Porabji tó. Če bi te pomoči nej bilau, bi varaški mlajši, steri se včijo slovenski, nej mogli titi vsakšo zimo smučat (síelni) na Roglo, dijaki, školnicke pa kulturni delavci bi nej šli v mario-borsko gledališče, mlajši vleti na jezikovne počitnice.

Prejšnji keden so se pa razveselili gorenjesenički mlajši, med njimi najbolje tisti, steri ojdijo v prvi klas. Njina učilnica de po tejm rejsan tak opremljena, kak mora biti tau v 21. stoletji. Vejmo, ka že te, gda smo mi v šaulo ojdli pa smo prišli v kakšno šaulo v Sloveniji, smo jim bili nevoščeni, kakšno lejpo opremo (berendezés) majo. Mi smo tistoga ipa ešče rejsan takše stare klopi pa table meli, med kakšnimi so se gnauksvejta včili naši stariške. V Sloveniji je že te vse bole pisano bilau, lejpe farbaste klopi, omare so meli. Do gnesden je pa ešče vekši razložek grato. (Če samo tau vejmo, ka je gorenjesenička šola ešče dostavse leko ponūcala iz tiste opreme, ka je šaula v Velikij Laščaj »völichila«, ka so vse nauvo küpili, si leko brodimo, kakšna velka

je razlika.) Vūpajmo, ka do se tej mali v taum lejpom razredi meli več vole včiti, ka do tak oni kak njine lerence meli vekšo motivacijo. Dapa čūde se ne morejo pričakovati nej od omar, nej od klopi, »čūde« s slovensko materno rejčjo leko delamo samo lidgé. Zatok je pa trbej meti vseveč takšni lidi, steri so dobri strokovnjaki (szakember), steri se znajo spravlati z mlajši v vrtcaj. Vej pa če se z mlajši doma več ne guči slovenski, je v vrtci ešče nej kesnau. Kelko pa kelko peld je na svejti, ka se mali mlajši paralelno dve rejči navčijo tak, ka spoj vpamet ne vzemejo. Slovenska zveza je pred desetimi lejtami začnila s tejm, ka je pozvala vzgojiteljice iz Vrtca Murska Sobota, naj pridejo pomagat svojim kolejgarcam

v Porabji. Tak so te ojdle vsakši drugi keden po dve vōre v vsakši vrtec. Ka so one začnile, na tistom fundamenti naj bi domanje vzgojiteljice delale tadale z malimi. Dapa slejdnja lejta se je že vidlo, ka tau ne dojde, če škemo, ka do mlajši, steri do šli v dvojezične razrede v šaulo, bole znali slovenski, morajo se z njimi v vrtci tó več v slovenskoj rejči spravlati. Zatok je Slovenska zveza dala pobudo (kezdeményezte), naj od geseni bau v Porabji vzgojiteljica-asistentka iz Slovenije. Če bi ena vzgojiteljica bila tū cejli keden, bi v vsakšom vrtci leko bila en cejli den, ka v Porabji mamo pet takšni vrtcov, kama slovenski mlajši ojdijo. Tau bi trno dobro bilau tak za mlajše kak za naše vzgojiteljice. Od geseni mo v vsakšom vrtci meli vzgojiteljico, stera ma diplomu iz slovensčine. Če bi naše vzgojiteljice pa vzgojiteljica iz Slovenije vkūp delale pa najšle prave metode pa poti do mlajšov, bi se tau moglo poznati pri mlajšaj. Pred dvōma kednoma je v Varaši na Slovenski zvezi bijo djilejš, gde so se srečali tisti, steri bi pri tom leko pomagali (Urad za Slovence v Ljubljani, Zavod za šolstvo, Veleposlaništvo RS v Budimpešti, Generalni konzulat RS v Monoštri, Vrtec Murska Sobota). Vsi so pravli, ka je ideja dobra, trbej pa najti paut, kak go finančno pa strokovno izpelati. Pa če rejsan vejmo, ka za vrtce morajo skrbeti občine, vejmo tau tó, ka brezi finančne pa strokovne pomoči Slovenije zdaj tó nede šlau.

Marijana Sukič

Pogovor o kmetijstvu v Porabju

PODEŽELJE V MESTU

Med razvojne možnosti Porabja sodi tudi kmetijstvo. Čeprav zemlja ni najbolj rodovitna – kar naj bi bil tudi poglaviti razlog, da v obmejnih krajih ni bilo povojne kolektivizacije – ne pomeni, da kmetijstvo nima nikakršnih možnosti. Ne sicer takih kot na velikih površinah v ravninskih predelih, marveč prilagojene gričevnatemu svetu, kakršen je tod. Na to kažejo tudi nekateri dosednji uspešni poskusi, zlasti v sadjarstvu in načrtni gojitvi in prodaji smrek.

Prvi pogovor o razvoju kmetijstva v Porabju, v sodelovanju s slovenskim ministrstvom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, so pripravili pred dvema letoma, drugega v Monoštru pred dvema tednoma. Udeleženci pogovora se s kmetovanjem ukvarjajo ob zaposlitvi, razen enega, zanimalo pa jih je marsikaj, na kar je odgovarjal Vladimir Čeligoj, sekretar v slovenskem ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Sekretar Vladimir Čeligoj je govoril predvsem o treh vsebinskih poudarkih, in sicer neformalnem srečanju kmetijskih ministrov Evropske unije maja v Mariboru, slovenski pomoči pri izobraževanju porabskih kmetov in čezmejnih programih, v katere se bodo vključili tudi porabski kmetje. V programu predsedovanja Evropski uniji je predvideno tudi srečanje kmetijskih ministrov maja v Mariboru. Na

srečanje, ki bo pod imenom *Podeželje v mestu*, bodo povabili tudi slovenske kmete iz sosednjih držav. Želja organizatorjev je, da razstavjalci iz sosednjih držav prinesejo na stojnice v Maribor značilne pridelke in izdelke – tudi domače obrti. Iz Porabja denimo bučno seme in bučno olje, domači kruh, porabsko šunko, porabsko žganje; pletene košare in še kaj, s čimer bodo predstavili porabski narodnostni prostor.

Slovensko ministrstvo za

kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ponuja tudi različne oblike izobraževanja. Udeleženci pogovora so izrazili željo, da bi bili predavatelji zaradi poznavanja narečja, morda celo madžarskega jezika, iz Murske Sobotice. Vključevanje v čezmejne programe in prijave na razpise bo potekalo skozi porabsko razvojno agencijo. Vključiti bodo morali tudi blagovno znamko *Od njive do mize*. Tovrstni projekti že potekajo med Avstrijo in Italijo, zdaj pa naj bi se pridružilo tudi Porabje. Sekretar Vladimir Čeligoj je zagotovil, da bo slovensko ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano podprlo porabske projekte. Udeleženci so tudi opozorili, da morajo upoštevati omejitve, ki so v narodnem parku. Sicer pa naj bi kmalu pripravili naslednji, še konkretniji pogovor, kako vzpodbuditi razvoj porabskega kmetijstva, od živinoreje do sadjarstva,

Zlati človek s Srebrnoga brejga

Ivan Camplin 1912 – 2008

V svojij knjigaj »Mojih devetdeset let« je gospaud Ivan Camplin zapisal: *»Dostakrat me spita vajo, ka je skrivnost dugoga življenja. Recejpt je enostaven. Gejte, pite, bojte veseli pa molite. Če de Baug tak sto, leko ka zadobite devetdeset lejt, leko ešče več.«* Baug je tak sto, ka so gospaud Ivan Camplin zadobili več kak devetdeset lejt. Njino dušo je k sebi vzeu v devetdesetstoj leti njinoga žitka 19. februara 2008. leta.

Ivan Camplin se je naraudo 23. juniuša 1912. leta v Bogojini. Emo je štiri brate pa eno sestro. Oče ma je rano mrau, zatok ma je domanji župnik Ivan Baša dosta pomago, ka je leko svoje šaule vözopjdo. Gda je v Murski Soboti ojdo v gimnazijo, se je držo v Martinišču (Martineum). Po gimnaziji se je tak odlaučo, ka de pop, zatok se je tadala včiu v Maribori. 7. juliuša 1935. leta so ga posvečali za župnika. Nauvo mešo je emo v domanjoj vesi, v Bogojini. Kak kaplan je služo pri Svetom Juriji, potem je bijo v mariborskoj stolnici. 1939. leta je odišo v Francijo, ka bi služo tistim Slovencom, steri so si tam krü iskali. Gda je bojna vövdarila, je mogo nazaj domau titi. Potejm je bijo v Lendavi, za en kratek čas je pa bijo tajnik mariborskoga püšpeka tö. V časi druge bojne je služo v Gornji Petrovcaj. Začnila so se težka lejta za njega. Madžari so ga obtaužili, ka vtjüpspila s slovenskimi komunistari, zatok so ga obsaudili na pet lejt vauze. Zaprejt je bijo v Budim-

pa tudi kmečkega turizma. Mogoče po vzoru *osmic* med Slovenci v Italiji in v Sloveniji ob italijanski meji ali *»buschenschankov«* (za kar je dobesedni prevod *vinotoč pod vejo*) v Avstriji. Oboje pomeni, da kmet na svoji domačiji, v

pešti. Po dve lejta so ga vöpi-stili pa so ga poslali za župnika v ves Bánokszentgyörgy. Gda so na vogrskom njilaške prejkvzeli oblast, so ga poslali nazaj v vauzo. Od tam se je

odslobaudo s pomočjav župnika Franca Horvata pa sombotelskoga püšpeka Kovácsa. Po bojni je začno svojo düšnopastirsko delo v Dobrovniku, gde je osto do leta 1977, gda je odišo v Ljubljano. Dapa srce ga je nazaj vlejklo, v Ljubljani se ma je nej trno vidlo, v Genterovcay si je küpo izo pa je nazaj prišo. Skurok dvajsti lejt je bijo župnik gornjepetrovske fare, živo je v Martinji. Leta 2001. je išo v pokoj, ka bi več časa emo za molitev pa za tau, ka svoje knjige pa knjižnico vret vzeme.

Ivan Camplin je osem lejt na vsakši svetek pa vsakšo nedelo prišo na Gorenji Senik, ka bi emo slovensko mešo za tiste vörnike, steri so tau želeli. Kak je sam večkrat pravo, bijo je »najmlajši« gorenjesenički kaplan.

Tau so samo süji podatki dugoga življenja. Tisti, steri je nej pozno gospauda Camplina, ne vej, kakšen človek se je skrivo za tejmi podatki. Gda

primerno urejenem okolju, nekaj dni, denimo dva tedna, obiskovalcem prodaja samo svoje pridelke, recimo domačo šunko, domače klobase in postrže z domačim vinom. Cene so zmeraj nižje kot v gostilnah in zaradi tega in do-

smo je mi v Porabji spoznali, so že tö lejpa lejta meli, dapa v njij je bilau ešče več energije kak v kakšnomkoli mladom človeki. Vej pa kak bi ovak ladali meti štiri meše po nedelaj? V njini očaj je bila vedrina človeka, steri je že dosta vido, dosta doživo, pretrpo. Steri sprejme, naj tak bau, kak Baug dá. Pa dunk so nigdar nej bili nezadovolni, čemera-sti. Bole žalostni, gda so vidli, ka je pri slovenskoj meši malo mlajšov, ka njim je vogrski župnik vödau, ka morajo k vogrskoj meši ojditi, samo te dobijo potrdilo.

Z njimi se je bilau užitek (el-vezet) pogučavati. Njino gledanje na svejt, znanje pa tau, ka so ešče pri devetdeseti lej-taj meli dober spomin, so človeka napunili z veseljom, tak ka njim je brž odpüsto tau tö, če so kakšno štorijo, zgodbo dvakrat pa trikrat pripovejda-li. V mali izi v Martinji, gda so ešče leko, so vsigdar podvorili svojim gostom. Malo za tejlo, dapa največ bogastva od nji smo dobili za düšo.

Rejsan so bili zlati človek za Srebrnim brejgom, kak je od nji napiso gospaud Lojze Kozar, odranski župnik v knjigaj Mojih devetdeset let.

»Na Srebrnom brejgi vejndrik nejga srebra, leko pa najdemo zlato, zlato posebne, najbaukse fajte. Na Srebrnom brejgi leko najdemo zlatoga človeka.«

Ivan Camplin, tak kak so si sami zaželeli v svoji avtobiografiji, »mirno so dočakali, ka pride gospaud pa pokloncka.«

M. Sukič

Foto: N. Juhnov

mačega okolja hitro zmanjka ponudbe. Na pogovoru je bilo sicer rečeno, da madžarska zakonodaja podobno ponudbo prepoveduje, zato bi kazalo poiskati in najti drugačno obliko, z enako vsebino.

eR

Budimpešta: počastili slovenski kulturni praznik

PREŠEREN, TRUBAR IN PORABJE V GLAVNEM MESTU

S prirčno, prikupno in odlično obiskano slovesnostjo na slovenskem veleposlaništvu v Budimpešti so se končale letošnje prireditve v počastitev slovenskega kulturnega praznika med Slovenci na Madžarskem.

pa tudi začetnik slovenskega jezika in slovenske književnosti. Zato je 2008 v Sloveniji Trubarjevo leto s številnimi prireditvami in dogodki v Ljubljani, njegovem rojstnem kraju Rači in tudi v Prekmurju.

Učenci gornjeseniške šole

V Budimpešti so v programu sodelovali učenci Dvojezične osnovne šole Jožefa Košiča z Gornjega Senika, na nastop sta jih pripravili, pospremili učiteljica Ildiko Dončec Treiber in tajnica šole Jolika Szabó, udeleženke in udeleženci tečaja slovenskega jezika v glavnem mestu in Karel Holec z razstavo fotografij z motivi iz Porabja v dveh prostorih veleposlaništva. Na slovesnosti so se ob pesniku Francetu Prešernu spomnili še Primoža Trubarja, katerega

Fotograf Karel Holec

Del občinstva na slovenskem veleposlaništvu

500-letnico rojstva proslavljammo Slovenci, ne glede na to, kje živimo. Primož Trubar je bil osrednja osebnost slovenskega protestantizma v 16. stoletju,

Slovensko društvo v Budimpešti pripravlja slovesnosti v počastitev Prešernovega dne že vrsto let v sodelovanju s slovensko samoupravo in velepos-

laništvom. Irena Pavlič, predsednica Slovenskega društva, je lahko zadovoljna tako s skrbno pripravljenim programom kot obiskom na prireditvi. Ob letošnji slovesnosti kaže posebej omeniti učenje slovenskega jezika v glavnem mestu. Anica Dražnik, soproga slovenskega vojaškega atašeja, je z udeleženci slovenskega tečaja pripravila prijeten program. Enako velja tudi za program, ki so ga za Budimpešto pripravili učenke in učenci Dvojezične osnovne šole z Gornjega Senika.

Za popestritev dogajanja na slovenskem veleposlaništvu je poskrbel sodelavec Porabja, kolega Karel Holec, ki se predstavlja z nizom fotografij. »Z njimi sem prinesel v Budimpešto drobec

iz Slovenske vesi preselil pred več kot pol stoletja. Pravi, da mu taka srečanja pomenijo veliko, kajti na njih se po kulturnem programu tudi dosti pogovarjajo in družijo. Marija Babanič je ena tistih, ki so se odločile za učenje slovenskega jezika, kajti svojo materinščino je skoraj pozabila. »Najtežje je bilo začeti, zdaj je že bolje,« pove in doda, da imajo tečaj poldruge uro na dva tedna. Dober poznavalec razmer med Slovenci je tudi Mladen Pavičič, lektor in profesor na univerzi Eötvös Loránd. »Vse generacije Porabskih Slovencev se kulturno udeležujejo in to prihajajo predstaviti v Budimpešto. Dober obisk na prireditvah je ravno zato, ker v programih nastopajo otroci in odrasli, denimo učenci z Gornjega Senika in števanovski Veseli pajdaši,« je prepričan Mladen Pavičič, ki petnajst let živi v Budimpešti.

Z zadovoljstvom tudi pove, da imajo v Budimpešti drugo leto študij slovenskega jezika in književnosti. Zdaj imajo osemnajst študentov »in tisti v drugem letniku že lepo govorijo in berejo slovensko leposlovje. V gosteh smo imeli pisatelja Draga Jančarja in vsi so ga razumeli, na kar sem še posebej ponosen.« Na prireditve v Budimpešti je ponosna tudi predsednica Slovenskega društva Irena Pavlič, ki je povedala, da imajo bogat program prireditev in krajših potovanj, 500-letnico rojstva Primoža Trubarja pa bodo proslavili jeseni. Člani društva so že obiskali Trubarjevo rojstno vas Raščico.

Naslednja slovenska prireditve v Budimpešti bo že na začetku marca.

E. Ružič

Foto: K. Holec, E. Ružič

BILI SMO V VORALBERGU

Ta gori daleč v Avstrijo, gde je že poleg švicarski pa nemški orsag, so pred 40 leti odšli naši lidgé z Goričkoga pa cele Slovenije. Tam so si služili vsakdanešnji krüj, delali v fabrikaj, pa na dosta gradbenij firmaj. Leta so friško ta šla, ništerni so si tam najšli svoje žene, one palik svoje možé, se poženili, tam meli malo stanovanje, šli so parkrat na leto domov poglednit svoje. Te so prišla deca, pa tak ostali tam, tam so deca začnola oditi v šolo, dobili službe in je šlo leto za letom. Tou je bilo ešče dobro, šteriva sta obadva ostala tam. Lagovejšje je bilou za tisti zakonski par, šteri je raznok odišo, eden domov delat, drügi pa tam na tihinskom.

Delavci, šteri delajo v Voralbergu, pa so se združili v edno društvo, štero se zove Slovenija. Tou društvo de naslednje leto melo 15 let. Naša občina Puconci tou društvo po svojih zmožnosti pomaga in z njim sodeluje, ka precí lüdi z naše občine tam dela, pa je v tou društvo vklüčeno. Tak vsakšo leto na fašensko soboto pela eden avtobus naše Prekmurce v Rankweil. S sebov se pela tüdi naše koline pa flajsnoga küjara, šteri tam lepou sküja bujto repo pa speče krvavice pa meso, pa skoron vsigdar ešče ocverkove pogače. Ništerni idejo k svojim pajdašom, pa k rodbini, večer pa te vsi vküper pridejo na ples, zatou ka se s sebov pela tüdi ansambel iz Slovenije. Lüšno pa veselo je večer na plesi, pa pri dobrij kolinaj, ali gda v gojldno pridejo do busa, pa si v roke segnejo, povejo srečno, ništernomi po lici priteče debela skuza. Pač življenje je takše, če si tak daleč eden od drugoga, ne moreš drügo čakati. Včasi so stari lidgé pravli, ka tüdi pejnezi nejsou vse, ali brez njih pa vseedno ne moreš biti. Vsakšemi človeki življenje piše svojo zgodbo, ali niti ednivi nej sta ednakivi.

Marta Sever

OD SLOVENIJE...

Kriminalisti z obsežno akcijo nad gradbenike

Kriminalisti so 12. februarja začeli obsežno preiskavo s področja gospodarskega kriminala. Opravili so 29 hišnih preiskav pri posameznikih in nekaterih gospodarskih družbah ter zaradi suma nedovoljenega prejemanja in dajanja daril pri postopku javnega naročanja pridržali sedem oseb, med njimi prvega moža SCT Ivana Zidarja, direktorja Primorja Dušana Črnigoja in direktorico Ve-grada Hildo Tovšak. Medtem ko je šesterica osumljenih noč preživela v pridržanju, so Črnigoja, ki mu kot državnemu svetniku pripada imuniteta, še isti dan spustili na prostost. Policija je 13. februarja pridržala še eno osebo. Skupina državnih tožilcev za pregon organiziranega kriminala je pozno zvečer še isti dan na Okrožno sodišče v Ljubljani vložila zahtevo za preiskavo zoper osem oseb zaradi utemeljenega suma storitve kaznivih dejanj nedovoljenega sprejemanja in dajanja daril v postopku javnega naročila. Zoper šest oseb je bil podan utemeljen sum storitve nedovoljenega dajanja daril, za dve osebi pa utemeljen sum storitve nedovoljenega sprejemanja daril pri javnem naročilu za izgradnjo novega centra za kontrolo zračnega prometa na Letališču Jožeta Pučnika. Sedmerico pridržanih (brez Črnigoja) so 13. februarja pozno zvečer privedli na zaslišanje k preiskovalni sodnici. Tožilec je zanje predlagal pripor, a je preiskovalna sodnica Marjotka Paškulin za šesterico pridržanje odpravila, pripor pa odredila za enega osumljenca. Gre za Tomaža Žiberta iz Kontrole zračnega prometa Slovenije.

Rupel se je srečal z novim hrvaškim zunanjim ministrom

Ob robu mednarodne varnostne konference v Münchnu sta se prvič srečala slovenski in hrvaški zunanji minister, Dimitrij Rupel in Gordan Jandroković. Po srečanju sta izrazila prepričanje v možnost rešitve odprtih vprašanj med državama, Slovenija pa je ponovila podporo Zagrebu na poti v EU. Kot je dejal Rupel, je pogovor minil v »pozitivnem ozračju, ki napoveduje neko novo dinamiko v odnosih«.

Zdaj, gda več nejmano meje, se brž pozabijo tisti časi, gda smo go ešče meli, pa tau tō, kak je gnauk svejta bilau pri granici živeti. Gda so nas sodacke že te stavili pa dokumente prosili, gda smo ešče daleč kraj od meje bili. Vcūj k meji pa samo tisti leko ušo, šteri je tam emo grünt. Pa te tō samo tak, ka nas je sodak audalič gledo. Prejk meje staučiti je pa tistoga časa sploj nevarno bilau, če bi koga zaojdl, leko bi ga tam včasim tastrlili. Pa na tau je bila pelda tō, da so na andovsko-būdinskoj meji dolastrlili očo Žnidarnoga Francina, šteri so švercali. Pa itak je dosta lidi prejk meje ojdlo, zato ka so prisiljani bili. Med tejmi je bila *Marija Žlebič* tō iz Būdinec.

• *Marija, kak ste vi prejk meje ojdli, vejpa spletani draut je bijo potegnjeni?*

»Dja sam tū krave pasla, pa gda je nikoga nej bilau, te sam vzela škarce pa sam draut prerezala. Tak sam te leko prejk odla, ta k vam v Andovce, k Šumajnini. Vejpa tak mi večkrat na pamet pride, ka taši lidi, kak so Šumajnini bili, v cejloj vašoj vesi nega. Sploj dobri lidgé so bili. Ka sam dja prejk znosila k njim, tau taprajti ne more. Ka sam dja prejkznosila, tau so te oni potejn vse v Varaš znosili, pa na mesto tau so gvant prinesli. Zato, ka tistoga ipa se je pri nas nej dalo gvanta kŭpiti.«

• *Ka ste vi prejk švercali?*

»Palinko, žir pa djaice.«

• *Tau so Šumajnini odali?*

»Nej za pejnaze, tau je menjava bila.«

• *Ka so vam za tau prinesli z Varaša?*

»Ka smo steli. Gvant, cukar, kvas, ka je ranč najbola potrejbno bilau. Največkrat gvantanja. Mi smo furt meli pastire, lapce. Te lapce je niške nej dau za pejnaze, vsigdar samo za gvant. Zato smo

Nikdar sam se nej bojala

pa te telko gvanta nŭcali. Gnauk sam petnajset litrov palinke prejknesla k Šumajnini. Zatau so mi oni taši lejpi sivi štauf prinesli. Pa tū so te s tauga meni eden lejpi kostin zašili s podmetaldjom vret.«

• *Nej ste se bojali, gda ste prejk meje šli?*

Marija Žlebič iz Būdinec so te tō ojdli prejk meje, gda ešče nej slobaudno bilau

»Ah, kak bi se pa bojala, nikdar nika nejsam se bojala. Tau vejma zato, ka sam nikdar straja nej mejla. Viš, ka sam zdaj že stara, že osemdesetpet lejt stara, pa cejli čas dočas, ka je bila meja, dja sam prejkodla. Tau zna vsakši. Gnauk, gda sam prejkŭšla k Kmetustji po vaš kolar, sam vkŭpparletejla z vašimi sodaki. Že audalič so me vidli, ka proto meji dem, pa so za menov prileteli. Dja sam stanila tam, samo ka, če smo se zgučati tō nika nej mogli. Eden čas smo tam stali, pa vsakši svojo gučo. Te tisti, šteri zvezdo emo, gnauk samo z rokav kazo, naj dem vragaun. Pa ka bi z menov, starov leko delali?«

• *Prvin gda je ešče draut bijo, te če bi vas zaojdl, te bi vas leko tastrlili.*

»Pa tau vejš, ka bi me leko tastrlili. Dja sam se naše partizane nej bojala. Zato, ka so oni tū pred našimi pred-

aukni doj ojdli. Dja sam njij vsigdar večer skrb mejla, da so oni odišli na Hodoš. Zato ka so oni edno vōro pa pau ojdli, dočas so nazaj prišli. Tisti čas sam dja k Šumajnini ūšla pa sam nazaj prišla tō.«

• *Za Vaugre ste pa nejznali, gda odijo?*

»Tam pri vas sam dja vse po gauštji odla. Prejk sam ūšla meje, pa tam kak zdaj ti maš gauštjo, tam sam kaulak ūšla cejlak do Šumajninoga rama. Namé so nej vidli, samo tak, če bi nanje priletejla, dapa natau sam sploj skrb mejla.«

• *Nejso vpa-met vzeli, ka je draut prerezani?*

»Nej, nikdar so nej vpa-met vzeli, vendar zato, ka so nej gledali. Dja sam z vašimi nikdar niše nevolé nej mejla. Dvakrat sam se zato zbojala. Gnauk, gda sam pri Šumajnini bila. V kŭnji smo sejdl pa smo si pripovejali, gda so gnauk samo klonckali na dveri. Name so Kari zgrabili za rokau, pa so me v špajz vlekli, naj se tam skrijem. Pa sto je bijo, Ercadjin Nani. Tista pa tak dugo nika tam prklajala, ka se že vse vcago. Te že drugo nej bilau, domanja Ilonka so tau prajli Nanina, naj dejo v sobo, ka njim nika pokaže. Gda so oni v sobo šli, te sam dja brž vujšla vō iz kuče, pa sam ūšla domau. Te sam pa zato bila v navaula, ka so naši partizange že iz Hodoša nazaj v Būdince prišli. Gda sam vcuj k meji prišla, že audalič sam vidla, ka pod veliko grŭškov stojijo. Te sam nazaj ūšla po gauštji, pa malo bola vkraj od njij sam nazaj pri-

šla na našo stran. Drugič pa, gda sva z Ilonkov vnoči po gauštji šle, pa gnauk samo niše stopaje čujeve. Ilonka domau odletejla, dja sam se pa pod eden borič skrila. Čakam, ka zdaj baude, pa čujem, ka stopaji se vsigdar bola skrajaj čujejo. Ka vrag, pravim sama v sebi, vejpa tau je Dŭj z Dolejnec, šteri ranč tak šverca kak dja. Dapa nejsam se zglašila. Tau sam njema samo zdaj par lejt nazaj tapravla, dočas sam nej vōovadila. Dja sam se tau že v šolski lejtaj navčila, kak trbej švercati, pa prejk meje titi. Moj brat je tō šverco, pa gnauk v Andovci pri Karbini so njali kvas, zato ka so je sodacke naganjali. Drugi je nej smo prejk po kvas, pa sam tō dja ūšla nazaj. Pa te sam ešče mala bila.«

• *Kak nagausti ste prejkodli?*

»Gda je trbelo, te sam ūšla. Pa leko povejm, ka dostakrat. Prejk sam nesla palinko, žir pa djaice, pa te smo se pogučali, gda leko dem po gvant. Dosta taši Būdincarov je bilau tistoga reda, šteri so v tistom gvanti ojdli, ka sam ga njim dja prejkšvercala. Pa zatau sam dja nikdar eden filer nej vzela od nikoga nej.«

• *Mate ešče kaj s tistoga gvanta, ka sta ga prejkšvercali?*

»Ah, tau sam že vse raztrgala. Enga lejpoga kostin sam sploj dugo nosila, zato ka se mi je sploj fejest vido. Pa nej samo mena, liki drugim tō, zato so pa nevoščeni bili. Dostakrat so me spitavali, od kec sam vzela te kostin, dapa dja sam nikdar nej vōovadila. Nej ka bi me taužili.«

• *Zdaj, gda že leko dé, ka nega meje, zdaj tō odite prejk?*

»Pa vejš, ka odim, ranč tak kak do tistoga mau, ka je meja bila.«

Karel Holec

Pripoveduje frančiškanski redovnik, profesor Pál Reisz

MOJE PRVO POTOVANJE V SLOVENIJO

»Pred kratkim sem opravljal sveto mašo v Lendavi, mi je z veseljem povedal frančiškanski redovnik, profesor Pál Reisz.

»Preden bi nadaljevali, - ga prekinem - »dovolite, da objavimo vaše vtise o Sloveniji v našem slovenskem tedniku?«

»Dvomim, da bi moje potovanje v Lendavo bilo zanimivo za tisk. Zelo me pa veseli, da imamo s Slovenijo že nekaj let dobre odnose. Za to se imamo zahvaliti v prvi vrsti lendavskemu župniku, gospodu Tomislavu Šantaku. Tudi on redno hodi na Madžarsko opravljat božje službe in meditacije. Naši odnosi, pri negovanju katerih vse od začetka sodeluje profesor gimnazije v Esztergomu in popularni glasbenik, frančiškanski redovnik Astrik alias Csaba Kercze, imajo že večletno tradicijo. Menih Astrik je obiskoval Lendavo že takrat, ko je še služboval v Zalaegerszegu in pozneje v sombotelski Premontrejski gimnaziji. V Lendavi redno sodeluje pri duhovnih vajah. Vsako leto povabi s seboj tudi nekoga od svojih kolegov. Letos je povabil mene. Tako sem dobil priložnost sodelovati na tamkajšnjih duhovnih vajah.«

»Kakšne božje službe ste opravljali v Lendavi?«

»Opravljal sem po dve sveti maši, in sicer v soboto in v nedeljo. Duhovne vaje so sicer potekale od četrтка do ponedeljka, toda jaz sem imel v petek in v ponedeljek obveznosti na sombotelski Premontrejski gimnaziji. Bil sem pa v zadregi, ko sem zvedel, da bo moja sveto mašo prenašal tamkajšnji radio. Takšnih nastopov namreč nisem vajen.

K lendavski župniji spada nekaj okoliških vasi, ki nimajo lastnega duhovnika. Božje službe opravljajo razen do-

mačega župnika še kaplan in upokojen duhovnik Jožef Bernad, ki je bil v lendavski župniji najprej kaplan, potem pa župnik. Take duhovne vaje nudijo priložnost, da opravljamo maše v vseh naseljih, ki so drugače brez stalnega duhovnika.«

»Ali so bili razen vas in vašega kolega tudi drugi gostujoči duhovniki na duhovnih vajah?«

»Bila sta še dva jezuitska duhovnika iz Ljubljane.«

»Kakšen uradni program ste imeli razen svetih maš?«

»Vzporedno z madžarskimi duhovniki imamo v vajah s potekale slovenske, ki sta jih vodila ljubljanska jezuitska duhovnika, ki se že tudi več let redno udeležujeta teh programov. Letos so organizirali meditacije za skupino, od čisto majhnih otrok, preko mladine do mlado-poročencev. Žal, tendenca ni naklonjena Madžarom. Otrok madžarskega porekla se je zbralo še kar dovolj za eno skupino, tem je menih Astrik predaval v madžarščini. Jaz bi bil moral predavati mladoporočencem, toda ostal sem »brez posla«, kajti vsi so se prijavi v slovensko skupino.«

»V katerem jeziku opravljajo božje službe v lendavski župniji?«

»To je različno, odvisno od porekla tamkajšnjih vernikov. V nekaterih vaseh opravljajo sveto mašo izjemoma eno nedeljo v slovensščini, drugo nedeljo pa v madžarščini. So naselja, kjer sta pri vsakem bogoslužju

prisotna oba jezika. Eden dominira, v drugem pa na kratko povzamejo vsebino pridige. Torej vsakokrat sta po želji vernikov prisotna oba jezika.«

»V katerem jeziku ste se sporazumevali med sabo na skupnih programih?«

Frančiškanski redovnik Pál Reisz

»Skupnih programov pravzaprav ni bilo. Srečevali smo se le pri zajtrku, kosilu in večerji. Domači župnik gospod Tomislav Šantak, ki je po rodu Slovenec, presenetljivo dobro obvlada madžarščino. Ko smo se pa pogovarjali z ljubljanskimi duhovniki, so nam vsi trije domači duhovniki prevajali. Eden od ljubljanskih jezuitov izredno dobro obvlada nemški jezik, kajti študiral je v Nemčiji. Z njim smo se zlahka sporazumeli tudi nemško. Z drugim je bilo sporazumevanje težje. On je sicer perfektno govoril angleško, mi pa ne. To je bil problem.«

»Ali ste imeli tudi kakšne neuradne programe?«

»Takšnih programov sedaj ni bilo. Ves dan smo bili zaposleni. En večer sva se s kolegom sprehajala po mestu in si ogledala, seveda le od zunaj, lendavski grad, stano-

vanjske hiše, javna poslopja, trgovine... Pozneje sva zvedela, da nisva videla glavne atrakcije mesta »Makovczevega kulturnega doma.«

»Ste se kaj pogovarjali z domačini, z verniki?«

»Največ pri spovedi, toda to ne sodi v javnost. Pogovarjal sem se pa tudi z verniki pred cerkvijo. Ugotovil sem, da nimajo z jezikom sploh nobenih težav. Ljudje so izobraženi, duhovno bogati in kulturni. Presenetilo me je tudi to, kako veliko naročnikov imajo madžarske katoliške cerkvene izdaje. Župnik vzorno skrbi za to, da jih vsak interesent dobi v roke. Starejša generacija veliko boljše obvlada madžarski jezik kot podkarpatski Madžari, pri katerih sem služboval nekaj let. Žal, tako velikega zanimanja za madžarski jezik in za madžarske izdaje pri mladih nisem opazil. Pri njih - izgleda - to navdušenje malo popušča.«

»Kakšni pa so bili vaši splošni vtisi ob vašem prvem obisku v Sloveniji?«

»Živijo v izobilju. Ko sem se pripeljal pred župnišče, sem najprej mislil, da sem zašel, ker je bilo vse razkošno razsvetljeno, dvorišče je bilo polno lepih avtomobilov. Moral sem zbrati korajžo za vstop. Tako lendavska kakor tudi ostale vaške cerkve so vzorno vzdrževane. Verniki so pripravljani žrtvovati za svoje cerkve, jih čuvajo, in ko je potrebno, jih obnavljajo. Hrana je bila odlična, lahko bi rekel, aristokratska. Še najbolj preproste jedi so bile zelo okusno pripravljene. Tukaj sem jedel prvič v življenju ajdovo juho. Bila je čisto po mojem okusu.«

»Veseli me, da ste dobili o Sloveniji tako pozitivne vtise. Hvala za vaše pripovedovanje doživetij.«

Suzana Guoth

... DO MADŽARSKE

Predsednik države bo poiskal novega vrhovnega sodnika

Predsednik László Sólyom ne bo za vrhovnega sodnika ponovno predlagal Zoltána Lomnicija, ki to funkcijo opravlja šesto leto. S tem ga je seznanil pred dvema tednoma, ko ga je poklical na pogovor. Po informacijah spletnega časopisa Index del sodniške branže ni zadovoljen z delovanjem predsednika vrhovnega sodišča. László Sólyom mora najti novega kandidata do junija, ko poteče mandat Zoltánu Lomniciju.

Zanimiv privatizacijski predlog premiera

Premier Ferenc Gyurcsány je prejšnji ponedeljek v govoru v madžarskem parlamentu, v katerem je ocenil delovanje vlade v letu 2007, podal zanimiv privatizacijski predlog, ki ga je srtnil pod naslovom »Program novega lastništva«. Po le-tem naj bi se delnice podjetij, ki so sedaj še v državni lasti, dale na borzo, kjer bi jih ponudili prebivalstvu oz. t. i. malim lastnikom. To naj bi ponudilo možnost lastninjenja širokemu krogu državljanov, ki so izostali iz dosedanje privatizacije. Med temi podjetji naj bi bilo tudi Madžarsko elektrogospodarstvo ter Zaprta delniška družba igre na srečo. Nekateri analitiki so skeptični v zvezi s tem predlogom, kajti, kot pravijo, ima manj kot 3 odstotke prebivalcev svoje prihranke v delnicah. Temu nasprotuje podatek javnomnenjskih raziskav, kjer je približno 25 odstotkov vprašanih izjavilo, da bi jih zanimala taka naložba.

Škofova maša v monoštrski cerkvi

V organizaciji Slovenske samouprave Monošter-Slovenska ves bo v monoštrski baročni cerkvi 9. marca ob 16.00 uri škofova sveta maša, ki jo bo daroval škof soboške škofije dr. Marjan Turnšek. Pri sveti maši bo pel Mešani pevski zbor ZS Avgust Pavel z Gornjega Senika.

»EŠKE DOSTA KAJ ZNAMO«

Lani naspomlad me je k sodelovanju povabila etnologinja iz soboškega muzeja, Jelka Pšajd in mi ponidila eno delo. Gnes den je pač tak, ka je službo fejest žmetno dobiti, pa sam ge tou delo včasek gor vzela. Moram vam pa povedati, ka sam trno rada bila, ka sam se zatou odločila.

Soboški muzej je izvajalec projekta Craftattract (tradicionalne obrti – nove atrakcije za kulturni turizem, Intereg IIIA, Sosedski program Slovenija- Madžarska-Hrvaška 2004-2006) in v sklopu toga projekta je bila moja naloga na območje Prekmurja najti čimveč rokodelcov, obrtnikov, drugih domačih dejavnosti, v glavnom, gor poiskati, če eške lidgé znajo kaj od toga, ka se je in da delalo. In ge sam šla na teren. Fajn je bilou. Dosta lidí sam spoznala, pa dosta sam se navčila. Moja glavna ugotovitev je pa bila ta, ka lidgé eške rejsan dosta znajo. Eške najdemo kovače, tkalce, lidí, ka s slame pa kukuršča pletejo, mlinare, medicare, remenkare, vezilje, ciglare, slamokrovce, kamnoseke, lončare, ženske, ka s krep papejra korine delajo pa druge »ezermeštre«, po domače povedano. Zdaj sam komaj vidla, ka je tou naše Prekmurje sploy nej tak malo, kak vōvidi. Ponūcala sam dosta časa, pa precej litrov benzina, ka sam vse tou vidla pa spoznala. Sam pa bila tak vesela pa zadovoljna, ka sam té lidí spoznala, ka bi vam jih nekaj rada nutpokazala. Začnila bi z mojstri rokodelci, šteri svoje delo zvekušoga v zimi opravljajo in sicer s tistimi, šteri košare pletejo.

KOŠARE PA KRBÜLICE

Inda se je pri vsakšoj iži plelo košare doma, zatou ka je küpleni nej bilou. Gnes den je na žalost tak, ka skoron vsakši raj ide pa küpi fal kitajsko (kínai) robo, kak pa ka bi korbeu sam napravo ali ga pa bar küpo od meštra, šteri tou eške zna delati.

Moj pokojni dedek so radi pleli košare s šibja. Skouz sam gledala, kak njim tou friško ide, pa eške gnes mamó té košare. Tak ka tak vidim, ka je rejsan kvaliteta tou, ka so vrle človeške roke s trüdom napravile. Gda sam pa po Prekmurji iskala lidí, ka tou eške znajo, sam pa naletjela na mali problem. Vörvali ali nej, nega jih več tak dosta. Nekaj jih zna, liki delajo bole tak, tü pa tom, za sebé, gda nücajo.

Takši je *Ludvik Mikola iz Kančevca*, »Dugi Lajči« njemi pravijo po domače. Znonkar zatou, ka je tak velki. Košare plesti ga je navčo sosed pred kakšimi 20 leti. Njagov oča so nej pleli, dedek so pa pleli samo korble (male košarice). Lajči redno pleté košare pa male korble. Idnouk je probo glaž notri splesti, dapa se njemi je spotro, gda je skoron gotov biu, pa ga svadilo in je več nigdar nej probo. Pravi, ka ma material za sebé doma, če ga pa što kaj prosí, pa navadno material s sebov prinesé. Plete iz »pontovca«, rdečega, ka pravi, ka je té najboukši, tüdi

iz ibe, zelene. Novembra ga zrejže pa spuca z nožom, ka je šiba tak gladka, ka se roka sama poškalí po njej. Gda šibje presüjo grata, te ga v kotli sküja ka se zmehča, ga doj olüple

lepšo formo davle. V eno košaro, pravi, ide 105 šib pa pod (osnova). Tü za mali »korbek« telko, liki menše.

Lejpe košare zna plesti tüdi *Sevrov Feri iz Šalamenec*.

Štefan Pintarič iz Šalamenec

pa te leko pleté. Gda sam ga pitala, kak zna, ka je küjano, mi je pravo, ka je gotovo te, »gda samo z roko potegneš in doj odleti«. Starejši lidgé so šibje zakopavali tüj v gnoj, ka je vlažno gratalo. Debelejše šibje pa trbej kalati na več talov, ka z debeloga ne moreš plesti. Pravi, ka je najboljša košara spletena iz breze, mlade breze, štera je komaj zrasla z zemlé. »Prejloče« (ročaje) dela iz mladega kostanja, zatou ka se najlepše vugne, pa naj-

plesti so ga navčili oča, njij pa njuv oča. Pleté že 50 lejt, najbolle pozimi, gda je sezona. Rojeni je biu v Pečarovcaj, gde je nigda bila Agromerkurova pletarna in so tam pleli. Navčo je tüdi svojoga sina, liki pravi, ka on nema časa plesti, ka puno drugoga dela ma. Feri pravijo, ka za košare plesti trbej meti dobre pa močne roke, pa dobro

oko, »ka dobro skouz našpanaš«. Doma majo posajeno vrbo in pontovec, in pravi, ka je trno dobro, če maja, junija, skrajšajo veje, ka te bole tenke vō rastejo. Najrajši si šibje sam puca, ka pravi, ka njemi drügi süklé njavajo, pa se spika. Pravi, ka »včasih što tak spuca, ka bi leko kapute gor obejso«. Njega leko dostakrat vidimo, gda je kakša prireditiv, ka tam pokaže svoje delo. Poleg njega je v Šalamencaj eške eden mešter, šteri pa ne

PREJK JE ODIŠLO LETO 2000

Ljudje imajo v svojij glavaj vse sorte šege in baje. Edni vörgejo, etakše pa onakše rečij.

Dobro se spominjam, gda sam bila ges ešče v mlešečij lejtaj, so stari lidgé gučali, ka se leto 2000 nede pisalo. Vse sorte so pravli, kak de konec, ka vse de se godilo, pa ka de konec sveta. Ges kak malo mlaše sam si mislila, pa mi je čista vseedno bilou, vej mo pa te že dosta stara. Pa mi je nej bilo žao, če de sveta konec. Ali leta so friško šla naprej, kak vsem drüгим, tak tüdi meni. Vmes sam bila deklina, se oženila, mela trij decej, pa je friško vcuj šlo leto 2000. Vmes so bila tüdi slaba leta, pa dosta dela, ali bilou je tüdi lepou, zato mi je nej bilou vseedno, ka rejsan bou, gda de se pisalo leto 2000. Zadnji dnevi leta 1999 so se pisali, prišla je paunoč, začnilo se je novo leto 2000. Ali nika nej ovak kak prlé, pa zdaj že osmo leto v dvej gezero leti, pa tüj nika nej ovak. Vala Bogi, konec sveta je nej bilou, dosta pa je med narodom ovak, dosta vse več se božno godi. Kak lüdem ide boukše, tak se tüdi slabše med sebov razmejo, pa nemajo spoštovanja, strpnosti, pa lübezni eden do drugoga. Ali tou je tak, tou je od nas lüdi odvisno. Tisti, šteri so pa mislili, ka de sveti konec, ka se leto 2000 nede pisalo, pa so že vsi pokojni.

Marta Sever

pleté iz šibja, liki iz slame. On pa pleté male krbülice. Takše krbüle so pleli njagov oča, liki se nej od njij navčo. Pravi, ka se je navčo sam od sebé, gda je ništerno leto biu doma na dopusti pa si je nej znau kaj začniti. Meu je preveč časa, pa je šou v svojo delavnico, šteroj pravi »djoukanca« pa je

pontovca. Pleté pa tüdi s plastikov, ka pravi, ka je hitreje, »plastiko küpiš, vitre pa moraš delati.« Zdaj *Štefan* pravi, ka dela »vsakšemi takšemi, šteri mi je ovak za tou kaj dau, nej za pejneze.«

Vidimo, ka dobre stare košare s šibja in krbülice iz slame nemo tak hito pozabili. Leko

Krbülice ali po porabsko drvenčice

sprobavo. Te njemi je gratalo, pa zdaj od tistoga mau dela za sebé doma pa za družino in prijatele. Tüdi on tak kak *Sevrov Feri* rad ide na razne prireditve in tam pokaže, ka zna. Za delo nüca rženo slamo, ka je najdukša, nekaj pa tüdi pirine slame. Nüca pa eške vitre, štere si sam dela iz

jih vidimo skoron pri vsakšoj iži, pa naj je tou košara za drva ali lejpa mala krbülica za krüj.

Poleg teh treh gospodov je gvüšno eške dosta meštrov, ka tou delo znajo opravljati. Ges sam vam predstavila té tri, štere sam sama spoznala.

Jasmina Papić

OTROŠKI

NAŠA
ZLATA
RIBICA

KOTIČEK

Svejt je čüdno vküper napravljeni. Lidge ne vörvlejo najbole, ka bi se godili čüdeži. Depa po drugoj strani bi trno radi bili, ka bi se godili. Te je pa sploj nej čüdno, ka v zlate ribice ne vörvlejo, bi je pa radi meli bar v bližnjom potoki. Pa ništerni ranč ne vejo, ka una rejsan tam živé.

VIJER

Vrejme je nej vsigdar takšo, kak bi si želeli. Na, takšo se tō zgodi. Pravijo, ka je vrejme ranč na polonje. Tou je pa tak, ka je ranč polonje dnevov v ednom leti takši, kak si želejmo. Tisto drugo polonje je nej najboukše. Neje tak, kak bi si želeli. Leko pa je v tej dnevaj trno lagvo vrejme tō. V takšo lagvo vrejme nut leko dejemo velki mraz, cejli mejsec deža, vrejme vcejlak brezi deža, ka se njemi pravi süša. Pa kcu j k tomi leko dejemo vijer tō. Takši velki vöter je leko rejsan velka nevola. Tou vsikši vej pa zlata ribica tō. Vej je pa takšo že vidla, je že doživela.

Bilou pa je prva trno lepo vrejme. Sunce je sijalo ranč tak, kak se je senou sišilo, kak trbej. Te pa se je samo više habdjoga brga zoblisnola, prleteli so črni oblaki. Pa malo za njimi velki vöter, iz njega pa je grato vijer. Pa je potegno ranč po dolini s potokom. Tak se je süko, ka je na edni mestaj vode sfalilo, na drugi pa je segala skur više potokovoga brejga. Tak so edne ribe ostanole na süjom, druge pa so se zdigavale vküper z vodou. Zlato ribico je zaodlo ranč na tistom mesti, gde je sfalilo vode.

- *Vej je pa tou lagvejše, kak bi me kakši ribič na süjo potegno,* - go je vmarjo stra.

- *Ka je tou prišlo za nevoule,* - se je na süjom skrak nje premetavala stara riba.

- *Tou je vejn konec sveta,* - je kvakno kusti korat.

Pa je rejsan tak vövidlo. Vej je pa takše eške niške živ v potoki nej doživio. Če bi kamni vedli gučati, bi povedali. Bi njim povedali, ka so takšo že vidli, ka so takšo že doživeli. Pa bi njim tou tō vöovadili, ka takši vijer ne trpi dugo. Depa ribe, korati pa raki so tou nej vedli. Te pa nej čüdo, ka so takše gučali od konca sveta. Zlata ribica si je kcu j k tomi želejla, ka bi jo zgrabo kakši ribič. Te bi njemi gvüšno vöspunila zelenje, naj vijer tamine. Depa sama sebi je nej mogla spuniti. Pa drugim ribam tō nej, vej jo pa ena nej mogla zgrabiti za rep. Ja, tak ji je metala es pa ta. Gnouk so bile na süjom, gnouk skur više potokovoga brga. Pa si je ranč nej mogla nika zbroditi. Vijer pa se je naganjo tadale. Vrbe pa djauše so se pripogibale do j do potoka, tak je fudalo. Kak bi se drejve molile, tak je vövidlo. Ja, pa eške trno lagvo se je tē vijer glaslo. Tak, kak bi se gora oprle vse dveri na toum svejti, vöter pa bi tulo skozi nji. Vej so se pa ribe ranč več nej edna drugo čüle.

Pomalek je dež začno iti. Pa bole, kak so se oblaki opirali pa lejvali vodou na zemlo, vse menje je vijer tulo pa fudo. Pa nagnouk je vcejlak premino. Kak je prišo, tak je odišo. Samo eške kuste kraple so mlatile po potoki. Pa vse kouli po poulaj, travnikaj, pa po ramaj.

- *Na, ka pa je zdaj tou bilou,* - se je eške itak trousila stara riba.

- *Skur je biu kraj svejta,* - je kvakno kusti korat.

- *Eške dobro, ka sam ga tazagnala,* - se je tak vcejlak malo zlažala zlata ribica.

Vse živo v potoki njoj je vörvalo. Kak bi njoj pa nej? Vej jo pa držijo za nikšne fele malo čaralico. Čaralica pa se dun ne smej njati do j poglednoti. Pa čigli j skur konec sveta.

MLAŠEČI

Miki Roš

KAUT

Pismo iz Sobote

BIZNISA NEJ
NIGDAR ZAVOLE

Lüblene moje, dragi moji, živimo v lagvom časi. Ta naša obečana Europa, na stero smo takšo vüpanje meli, ka ta se nam cedila med pa mlejko, nam je pokazala kusto figo. Vse več je gé srmakov, vse več je gé lüdi, ka ne vejo, kak do pejnez priti, ka bi lepše pa boukše živeli. Depa v našoj materi Europi je gé edna rejč, je gé takšo delo, ka je najbole naprej valaun. Tou je gé biznis ali šejft. Povejte, kak se ta rejč lepou čüje. Pa kak se eške lepše čüje, če stoj povej, ka je gé biznismen. Tou ništerni znajo tak žmano povedati, kak bi biu edno velko čüdo. Skur kak piramide v Egipti. Depa tou je ranč gé, ka se tou lepou čüje. Istina je leko vcejlak ovakšna.

Ja, lüblene moje, dragi moji, biznis! V službaj se leko vse menje pejnez prislüži, zato se trbej prijati tē magične rejči-biznis. Vej pa ništernim ne ostane nika drugo, kak pa delati, tirati biznis. Zato mamou zdaj pri nas vse več pa več biznismenov. Depa biznismen nika ne dela. Un samo na velki pejneze obrača. Tou znamenüje, ka za biznis najprva trbej pejneze meti, ka si

z njimi prislüžiš eške več pejnez. Tak se tira biznis. Na tom mesti se pokaže najvejša nevola. Brezi pejnez tirati biznis je nejmogouče. Kak naj zdaj naši srmaški biznismeni tirajo tē svoj biznis? Tou tak vövidi, ka so zvekšoga v krčmej, za šankom prekladajo nikšne papejre pa gučijo od biznisa. Na, bole senjajo od biznisa. Tak ma od njihovoga biznisa najvejši asek kakši krčmar, ka tam piščavlejo svoje slejdnje pejneze. Depa uni se ne pistijo. Tadale tirajo svoj biznis tam za šankom, biznisa pa pejnez pa od nikec. Tej naši biznismeni so poznani po tejm tō, ka se trno razmejo na biznis. Depa samo z lampami. Gdakoli se kaj od velkoga biznisa čüje po teveni pa po radioni, uni od toga največ vejo, so gé najbole pozvani, ka tou tumačijo. Kcu j pa gučijo, ka bi uni tisti biznis boukše pelali, zat, ka tisti drugi tou sploj ne vejo. Samo, če bi ... Kcu j tomi bi uni s svojo moudro pametjo napravili iz Sobote ali pa celou iz cejle Slovenije nebesa za lüdi. Samo, če bi...

Ja, samo, samo če bi uni meli dosta pejnez pa bi bili vküper s pravimi lidami. Depa uni do

tadale čakali, ka se sreča njim tō začne smedjati. Do tistoga dneva pa spidjejo eške edno rundo.

Ta šega, ka trbej biznis tirati, je zaodila mojo taščo Regino, trno čedno žensko, tō. Začnola je broditi od tē bože rejči, od biznisa. Dugo je brodila pa si vözbrodila, ka de una tanačivala, kak se biznis tira. Tak de una biznis tirala.

- *Včila mo tiste, ka škejo biznis tirati, kak se tou dela. Takši de moj biznis,* je tumačila svojoj najboukšoj padaškinji Rozini, trno moudroj ženski.

Ge pa sam go pito, kak de tou delala. Vej pa un a od toga nika ne ve j. Pa mi je prajla, ka se tou najprva nut navči pa po tistom de druge včila.

- *Vej nika že vejm,* je prajla. - *Vejm, ka je dober biznis tisti gé, ka na nikoj ne pride.*

Na, ste zdaj čüli!? Una vej, ka biznis na nikoj ne smej priti! Tou ne vej vsikši, tou si je gvüšno una vözbrodila. Lüblene moje, dragi moji, tak brž prite do nje, ka vas nut navči od biznisa. Pejnez mo meli kak blata.

Miki

V okviru slovenskega društva v Budimpešti poteka tečaj slovenskega jezika, ki ga vodi gospa Anica Dražnik, profesorica slovenščine. Tečajniki so za Prešernov dan pripravili recital.

PETEK, 29.02.2008, I. SPORED TVS
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.30 OSMI DAN, 12.00 VZPON IN PADEC IRANSKEGA ŠAHA, FRANC. DOK. ODD., 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 DUHOVNI UTRIP, 13.40 DOKTOR MARTIN, ANG. NAD., 14.25 SLOVENSKI/PORABSKI UTRINKI, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 ZGODBE IZ OTROŠTVA, RIS., 16.10 IZ POPOTNE TORBE: NAKIT, 16.25 V DOTIKU Z VODO, AVSTR.-NEMŠ. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.20 TV POGLED, 17.30 VSE O VESOLJU, 17.40 QUEEN MARY 2, FRANC. DOK. SER., 18.40 KARLI, RIS., 18.45 PINGU, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, TV POGLED, 19.55 ZAČNIMO ZNOVA, TV SERIJA, 20.30 NA ZDRAVJE! 22.00 ODMEVI, EVROPA, SI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 POLNOČNI KLUB, 0.20 QUEEN MARY 2, PON., 1.15 DNEVNIK, 1.50 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.15 INFOKANAL

PETEK, 29.02.2008, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 11.25 SP V ALPSKEM SMUČANJU, 12.50 GLASNIK, 13.15 UMETNI RAJ, 13.40 EVROPSKI MAGAZIN, 14.10 ČRNOBELI ČASI, 14.25 DIAGONALE, 15.00 MARGARETE STEIFF, NEMŠ. FILM, 16.30 ŠPORT ŠPAS, 17.00 MOSTOVI - HIDAK, 17.30 ZDAJ!, 18.00 POROČILA, 18.05 PRIMORSKI MOZAIK, 18.35 ŠTUDENTSKA, 19.00 VELIKA IMENA MALEGA EKRA: ZORAN LEMAJIČ, 20.00 HOROVO OKO: SFINGA, STRAZARKA OBZORJA, BRAZ. DOK. ODD., 20.50 BRAM IN ALICE, AM. NAD., 21.10 POJOČI DETEKTIV, AM. FILM, 22.55 POT V KOKTEBEL, RUSKI FILM, 0.40 DEADWOOD, AM. NAD., 1.40 INFOKANAL

SOBOTA, 01.03.2008, I. SPORED TVS
 6.05 TEDENSKI IZBOR, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 10.45 POLNOČNI KLUB, 12.00 TEDNIK, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.30 ABSALONOVA SKRIVNOST, DANSKA NAD., 13.55 ZALJUBLJENI V ŽIVALI, NEMŠ. POLJ. SER., 14.25 ŽAREK V TEMI, NEMŠ. FILM, 16.00 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 16.15 LABIRINT, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 OZARE, 17.20 SOBOTNO POPOLDNE, 18.40 FIFI IN CVETLIČNIKI, RIS., 19.00 DNEVNIK, UTRIP, VREME, ŠPORT, TV POGLED, 19.55 ZA ZADNJIM VOGALOM, HUM. NAN., 21.00 DERREN BROWN - KORENČEK ALI PALICA, ANG. ZAB. ODD., 21.55 POROČILA, VREME, ŠPORT, 22.30 HRI-BAR, 23.35 RIM, AM. NAD., 0.25 PES UBIALJEC, AM. FILM, 1.50 DNEVNIK, 2.10 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.35 INFOKANAL

SOBOTA, 01.03.2008, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 7.35 SKOZI ČAS, 7.45 PRIMORSKI MOZAIK, 8.15 VROČI STOL, 9.15 MAGAZIN V ALPSKEM SMUČANJU, 9.50 SP V ALPSKEM SMUČANJU, 12.30 ŠTUDENTSKA, 12.55 SP V ALPSKEM SMUČANJU, 13.55 NOGOMET, KOPER - MARIBOR, 16.00 SP V SMUČARSKIH SKOKIH, 18.00 SP V SMUČARSKIH TEKIH: SPRINT (M IN Ž), 19.00 POLETJE V BOŽAKOVEM, DOK. FILM, 20.00 NICHOLAS NICKLEBY, AM. FILM, 22.10 BLEŠČICA, ODDAJA O MODI, 22.40 SLOVENSKI MAGAZIN, 23.05 SOBOTNO POPOLDNE, 1.20 STRELICE NASPROTNE USODE, KAN. NAD., 2.05 PROSTI RADIKALI, ŠVIC.-AVST.-NEMŠ. FILM, 4.05 INFOKANAL

NEDELJA, 02.03.2008, I. SPORED TVS
 7.00 ŽIV ŽAV, OTROŠKI PROGRAM, 9.55 NEDELJSKA MAŠA, 11.00 IZVIR(N), 11.30 OBZORJA DUHA, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 NA ZDRAVJE!, 14.25 FINA GOSPA, ANG. NAD., 14.55 SAMO BEDAKI IN KONJI, ANG. NAD., 15.30 NLP, RAZVEDRILNA ODDAJA, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 NLP, RAZVEDRILNA ODDAJA, 18.30 ŽREBANJE LOTA, 18.40 POKEC, RIS., 18.45 OZI BU, RIS., 19.00 DNEVNIK, ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, TV POGLED, 19.55 ZVEZDE POJEJO, 21.20 INTERVJU, 22.10 ARS 360, 22.30 POROČILA, VREME, ŠPORT, 23.00 KRVAVA POROKA, FRANC. FILM, 0.35 DNEVNIK, 0.55 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.25 INFOKANAL

NEDELJA, 02.03.2008, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 7.15 SKOZI ČAS, 7.25 MED VALOVI, 7.55 GLOBUS, 8.25 SLOVENSKI MAGAZIN, 9.25 SP V SMUČARSKIH TEKIH, 10.55 SP V ALPSKEM SMUČANJU, 13.40 SPOKAL V SMUČARSKIH SKOKIH, 15.30 TEKMA ANGLEŠKE LIGE: BOLTON - LIVERPOOL, 17.20 ZDAJ!, 17.45 MAGAZIN DESKANJA NA SNegu, 18.15 ŠPORT, 20.00 MICHAEL PALIN V NOVI EVROPI, ANG. DOK. SER., 20.55 VZGOJA SRCA, FRANC. NAD., 21.50 Š - ŠPORTNA ODDAJA, 22.35 SOPRANOVI, AM. NAD., 23.25 NA UTRIP SRCA: ZLATA RESNA GLASBA IN BALET TVS (1958-2008), 23.50 NAVIHANKA, ODLOMKI IZ BALETA, 0.30 INFOKANAL

PONEDELJEK, 03.03.2008, I. SPORED TVS
 6.30 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.00 QUEEN MARY 2, FRANC. DOK. SER., 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 ZVEZDE POJEJO, 15.10 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.45 TIMOTEJ HODI V ŠOLO, RIS., 16.10 KOŽA, DLAKA, PERJE: DVONOŽCI, DOK. NAN., 16.15 AFNA FRIKI: OGRUŽENE ŽIVALKE VRSTE, IGR.-DOK. NAN., 16.40 HOTEL OB MORČEK: ROBOTI, RIS., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.20 TV POGLED, 17.35 V MORSKIH GLOBINAH, ANG. POLJ. SER., 18.30 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 18.40 LOKOMOTIVČEK TOMAŽ IN PRIJATELJI, RIS., 18.45 ADI V MORJU, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, TV POGLED, 19.55 VROČI STOL, 21.00 DOKTOR MARTIN, ANG. NAD., 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 OPUS,

23.30 GLASBENI VECER, 0.20 V MORSKIH GLOBINAH, PON., 1.10 DNEVNIK, 1.45 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.15 INFOKANAL
PONEDELJEK, 03.03.2008, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 12.25 SOBOTNO POPOLDNE, 15.15 SLOVENSKI/PORABSKI UTRINKI, 15.40 Š - ŠPORTNA ODDAJA, 16.30 OSMI DAN, 17.00 ARS 360, 17.15 SLOVENSKI MAGAZIN, 17.40 EVROPA.SI, 18.00 POROČILA, 18.05 TEKMA, 18.55 DR. WHO, IGR. NAN., 19.35 HARMONIJE EVROPE: ANGLIJA, 20.00 ONKRAJ, FRANC. DOK. FILM, 21.00 STUDIO CITY, 22.00 KNJIGA MENE BRIGA, 22.20 RESNIČNA RESNIČNOST, 22.50 IGRA RESNICE, ŠPANSKI FILM, 0.20 INFOKANAL

TOREK, 04.03.2008, I. SPORED TVS
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 NA POTEPO SPOMINU, 9.35 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.05 V MORSKIH GLOBINAH, ANG. POLJ. SER., 12.00 INTERVJU: KATARINA KRESAL, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 VROČI STOL, 14.20 OBZORJA DUHA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 TROJČICE: ATLANTIDA, RIS., 16.10 MEDVEDKI: POLETNO SREČANJE, ČESKA DOK. NAN., 16.20 ZOJA KAJETO: SAMI IZDAJALCI, RIS., 16.30 KNJIGA MENE BRIGA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.20 TV POGLED, 17.35 PO TRAVNIKIH ... S STANETOM SUŠNIKOM: MITJA, DOK. ODD., 18.00 Z GLAVO NA ZABAVO, 18.30 ŽREBANJE ASTRA, 18.40 ANGELINA BALERINA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, TV POGLED, 19.55 PIRAMIDA, 21.00 SEVANJA, DOK. ODD., 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 IRAN: ZAKLAD MUL, FRANC. DOK. ODD., 23.55 PO TRAVNIKIH ... S STANETOM SUŠNIKOM, PON., 0.20 OSNOVNA ŠOLA, ČEŠKI FILM, 1.55 DNEVNIK, 2.30 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.55 INFOKANAL

TOREK, 04.03.2008, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 10.00 NLP, RAZVEDRILNA ODDAJA, 13.15 DOBER DAN, KOROŠKA, 13.45 STUDIO CITY, 14.45 RESNIČNA RESNIČNOST, 15.15 BLEŠČICA, ODDAJA O MODI, 15.45 IZVIR(N), 16.15 MOSTOVI - HIDAK, 16.45 GLASNIK, 17.15 SP V SMUČARSKIH SKOKIH, 19.00 NAŠI BALETNI UMETNIKI - VLASTO DEDOVIČ, 20.05 MUZIKAJETO: INDIJA, IGR.-IZOBR. MLAD. SER., 20.40 GLOBUS, 21.10 GAUDIJEVE SENCE, ŠPANSKI DOK. FILM, 22.05 SE SPOMINJAŠ DOLLY BELL?, BOSANSKI FILM, 23.55 JASNOVIDKA, AM. NAD., 0.45 INFOKANAL

SREDA, 05.03.2008, I. SPORED TVS
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.30 KNJIGA MENE BRIGA, 10.50 Z GLAVO NA ZABAVO, 11.15 PO TRAVNIKIH ... S STANETOM SUŠNIKOM: MITJA, DOK. ODD., 11.45 ZLATA RESNA GLASBA IN BALET TVS (1958-2008), 11.45 GALERIJA OPERNIH ZNAČAJEV: PREMETENKE IN ZASLEPLJENI, 12.15 NAVIHANKA, ODLOMKI IZ BALETA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 ARS 360, 13.30 OPUS, 13.55 SEVANJA, DOK. ODD., 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 ANA Z ZELENE DOMAČIJE, RIS., 16.05 POD KLOBUKOM, 16.40 POLZJEGRAJSKE ZGODBE, RIS., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.20 TV POGLED, 17.35 TERSKE DOLINE IN GORE, DOK. ODD., 18.30 ŽREBANJE LOTA, 18.40 ULICA SANJ, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, TV POGLED, 19.55 TEMNO MODRI SVET, ČEŠKI FILM, 21.45 PRVI IN DRUGI, 22.05 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.15 OMIZJE, 0.30 TERSKE DOLINE IN GORE, DOK. ODD., 1.25 DNEVNIK, 2.00 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.20 INFOKANAL

SREDA, 05.03.2008, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 12.20 HRI-BAR, 13.25 ZA ZADNJIM VOGALOM, HUM. NAN., 15.00 SP V SMUČARSKIH TEKIH, 16.55 ZALJUBLJENI V ŽIVALI, NEMŠ. POLJ. SER., 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 POROČILA, 18.05 ČRNO BELI ČASI, 18.20 DIAGONALE, 18.55 DRUŽINSKE ZGODBE: DRUŽINA ŠKRABEC, 19.55 ROKOMET, CIMOS KOPER - TRIMO, 21.30 LILI NOVI - PESNICA DVUH SVETOV, OB 50. OBLETNICI SMRTI PESNICE LILI NOVI, IGR. DOK. ODD., 22.10 SLOVENSKA JAZZ SCENA, 23.00 SMRTNOSNI CILJ, ANG. NAN., 0.45 INFOKANAL

ČETRTEK, 06.03.2008, I. SPORED TVS
 6.10 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.15 NOVI JUTRI, ANG. NAD., 10.45 TERSKE DOLINE IN GORE, DOK. ODD., 11.40 OMIZJE, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 ZAČNIMO ZNOVA, TV SERIJA, 13.50 PIRAMIDA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 SREBRNOGRIVI KONJIČ, RIS., 16.05 MOJ ZOB STRAHOPETEC, IGR. FILM EBU IZ KOREJE, 16.20 ENAJSTA ŠOLA, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.20 TV POGLED, 17.30 ŠTAFETA MLADOSTI, 18.15 DUHOVNI UTRIP, 18.30 ŽREBANJE DETELJICE, 18.40 IN TO JE VSE!, RIS., 18.45 RJAVI MEDVEDEK, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, TV POGLED, 19.55 PO STOPINJAH OSAME BIN LADNA, AM. DOK. SER., 20.45 TEDNIK, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 OSMI DAN, 23.35 IGRA MOČI 11011 BERLIN, NEMŠKI TV FILM, 1.00 DUHOVNI UTRIP, 1.15 DNEVNIK, 1.50 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.10 INFOKANAL

ČETRTEK, 06.03.2008, II. SPORED TVS
 6.30 INFOKANAL, TV PRODAJA, 14.55 POLETJE V BOŽAKOVEM, DOK. FILM, 15.40 GLOBUS, 16.15 MICHAEL PALIN V NOVI EVROPI, ANG. DOK. SER., 17.10 PRVI IN DRUGI, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 POROČILA, 18.05 POMAGAJMO SI, 18.35 EVROPSKI MAGAZIN, 19.10 Z GLASBO IN S PLESOM ..., 20.00 ISTANBULSKA KUHNJA, GRŠKO-TURŠKI FILM, 21.45 4400 POVRATNIKOV, AM. NAD., 22.25 JOHNNY ZOBOTREBEC, IT. FILM, 0.15 NESREČNI DOGODKI, DANSKI FILM

Državna slovenska samouprava razpisuje delovno mesto
FINANČNEGA REFERENTA.

Pogoji:

- ustrezna strokovna izobrazba,
- samostojno opravljanje dela,
- prednost je znanje slovenskega jezika.

Informacije: Martin Ropoš, predsednik, tel.: 06-30/2379-164

Az Országos Szlovén Önkormányzat felvételt hirdet
PÉNZÜGYI ELŐADÓI munkakör betöltésére.

Követelmények:

- szakirányú végzettség,
- önálló munkavégzés,
- szlovén nyelvtudás előny.

Érdeklődni lehet: Ropos Márton elnöknel a 06-30/2379-164 telefonszámon.

SMEJ JE POU ZDRAVJA

Sinek spitava

»Mama, zakoj so snéje oblečene v bejlo?«

Mati etak: »Znaš, sinek, tou pa zatou, ka bejli snejin gyvant naznanüvle, ka sneja eške nedužna gé.«

Sinek pita eške očo: »Ati, zakoj so snéje oblečene v bejlo?«

Ati je pa etak raztolmačo: »Znaš, sinek, tou pa zatou, ka so vsi mašini v künji bejle farbe.«

Vküper spita

Policaj pa gasilec spita vküper v hotelskoj sobi. Prvi zapovej, naj ga zbidijo v petoj vöri zazranka. V kmici namesto svoje policijske uni-forme obleče gasilsko. V kopalnici stoupi pred ogledalo pa se razčemeril: »Te zaletejni portáš je namesto mene gori zbüdo gasilca!«

Posilo jo je

Ženska na policiji prijavi posilstvo (eröszak).

»Ka nam leko povejte od cloveka, šteri vas je posilo?«

»Prepričana sam, ka je bijo nikši manjasti Vogrin.«

»Kak tou vejte? Ste ga spo-

znali po guči?« pita policaj.
 »Nej, nej! Vej je ranč rejči nej spregučo, pouleg toga sam pa mogla vse sama napraviti, ka je trbelo.«

Traktor

»Pištak, zakoj te je pondejlek nej bilou v šoulo?« pita leranca.

»Glij te, gda sam se odpravilo v šoulo, je traktor povozlo babico,« odgovarja Pištak.

»Ka pa v torek?«

»Gnako, napauto sam se v šoulo, te je pa traktor povozlo atina.«

»Pa v srejdo?«

»Te je povozlo mamo.«

»Srmaček mali, ka boš pa zdaj delo sam na tom svejti?« pita leranca.

»Eške dale mo vozo traktor,« pravi Pištak.

Zamüdo je

Školnik: »Pištak, zakoj si včera zamüdo v šoulo?«

Pištak: »Kravo sam pelo k biki.«

Školnik: »Zakoj je pa tou nej opravo tvoj oča?«

Pištak: »Tüdi sam sam tak premišlavo, ali se mi je vidlo, ka je za takšo delo bole kredi bik.«

M.R.

Porabje

ČASOPIS
 SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
 Glavna in odgovorna urednica
 Marijana Sukič

Naslov uredništva:
 H-9970 Monošter,
 Gárdonyi G. ul. 1.; p.p. 77,
 tel.: 94/380-767; e-mail:
 porabje@mail.datanet.hu
 ISSN 1218-7062

Tisk:

EUROTRADE PRINT d.o.o.
 Lendavska 1; 9000 Murska
 Sobota; Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo
 Urada RS za Slovence v zamejstvu
 in po svetu ter Javnega sklada za
 narodne in etnične manjšine na
 Madžarskem.

Naročnina: za Madžarsko letno
 2.600 HUF, za Slovenijo 22
 EUR. Za ostale države 52 EUR
 ali 52 USD.

Številka bančnega računa:
 HU15 1174 7068 2000 1357,
 SWIFT koda: OTPVHUHB